DOBRÝ SKUTOK SA POČÍTA...

Sme siedmaci zo ZŠ s MŠ Štefana Žáryho v Ponikách. Keď sme sa dozvedeli o možnosti uskutočniť dobrý skutok, neváhali sme a pani učiteľka matematiky nám dala možnosť vymyslieť nápady, aký dobrý skutok by sme chceli vykonať. Potom sme za naše návrhy hlasovali. Najlepšie 3 nápady sme mali podrobnejšie rozpísať a pripraviť ich harmonogram, prípadne nachystať potrebný materiál a naplánovať spôsob ako dobrý skutok zrealizujeme.

Najviac hlasov získal nezvyčajný nápad, a to prikrmovanie zveri. V čom je taký nezvyčajný? No predsa v tom, že všetky ostatné návrhy sa týkali pomoci ľuďom. Tento víťazný nápad od Emky Kaplánovej súvisí však so zvieratkami.

Zistili sme od našich otcov a starých otcov poľovníkov, aký typ potravy treba v tomto období zvieratkám prichystať. Keďže sme pochopili, že zbierka od nás štrnástich siedmakov by nebola dosť veľká, pripravili sme aj plagátiky, ktoré sme rozvešali po škole, aby sa zapojili žiaci celej školy. Výzvu na zbierku sme vyhlásili aj v školskom rozhlase a raz za týždeň sme sa pripomenuli aj obežníkom. Počas veľkých prestávok sme potravu pre zvieratká vyzbierali po triedach. Zbierali sme zrno a rôzne obilniny pre drobnú pernatú zver (bažanty, jariabky), ale aj suché pečivo pre vysokú zver (srny, jelene) a pre diviaky. Posledné dni pred výjazdom do terénu sme zhromaždili aj repu a podobné druhy potravy, ktoré by sa mohli pri dlhom skladovaní v triede pokaziť.

V stredu 29. novembra sme sa po výdatnom obede vybrali do terénu. Celý deň výdatne snežilo. Mali sme prisľúbenú aj pomoc poľovníkov, tým sa však nepodarilo včas prísť, keďže sme vyrážali už o jednej, hneď po vyučovaní. Išla s nami pani učiteľka matematiky a pani riaditeľka so psom Oliverom. Prvý krmelec, ktorý sme navštívili, bol blízko školy. Často k nemu chodia srnky. Niekedy ich vidno aj zo školy. Prekvapilo nás, že pri ňom stála aj teraz jedna srna. Príchodom sme ju vyplašili a ušla. Krmelec sme naplnili senom, na striešku sme pripevnili aj potravu pre vtáky a do spodnej časti, ktorá sa volá solisko, sme vložili aj kamennú soľ, ktorú zvieratká v zime rady olizujú. Potom sme sa presunuli cez dedinu smerom na Ponickú Hutu pod najstaršiu prírodnú rezerváciu na Slovensku – Ponickú dúbravu. Cestou si niektorí spolužiaci odložili školské tašky doma a Gabika doniesla aj medovníky, ktoré piekla so starkou. Tak sme sa cestou prikrmovali aj my ☺

Navštívili sme ďalšie dva krmelce. Vyčistili sme ich od snehu a lístia. Naplnili potravou pre zvieratká a k tomu sme sa poriadne vyšantili vďaka poriadnej snehovej nádielke. Rozhodli sme sa, že takúto zbierku uskutočníme viackrát v zimných mesiacoch. V prírode sa cítime veľmi dobre a v neposlednom rade pomôžeme zveri, ale aj poľovníkom. V dedine už roky funguje poľovné združenie Bukovina. Mnohí máme poľovníkov v rodinách, medzi príbuznými. Aj touto cestou by sme chceli poukázať na to, že poľovníci zvieratá nielen strieľajú (ako si to mnohí myslia a ako to médiá prezentujú), ale že zvieratkám a lesu pomáhajú, celoročne sa o nich starajú a v zime, keď je všetka potrava pod snehovou prikrývkou, tak ich pravidelne prikrmujú a dopĺňajú im potrebnú potravu a soľ.

Zraz pred školou

Srna pri prvom krmelci

Pred naplnením

Po naplnení

Doplnenie soli v solisku

Po vyčistení od lístia dopĺňame aj druhý krmelec

Cestou k poslednému krmelcu

Prikrmovanie siedmakov ☺